

Fuchsthaller metsz:

Nyom. Lorber Pesten 854

„Mária! bűnösök' menedéke
Könyörögj érettünk!”

(A Szűz Mária sz. szíve. 1854.)

A BOLDOGSÁGOS SZŰZ MÁRIA'

SZEPLŐTELEN
SZENT SZIVÉNEK

TISZTELETE

a hitetlenek és bűnösök' megtérítéseért.

A főmagass. Bibornok-érsek, hg.-primás'
k. helybenhagyásával.

Kiadja a Szent-István-Társulat.

PESTEN.

Nyomatott Lukáts L. és társnál. 1854.

***„Ha az életbe be akarsz menni, tartsd meg
a parancsolatokat.“ (Máté 19, 17.)***

I.

A boldogságos

Szűz Máriának

szeplőtelen

szent szivéről

nevezett

AJTATOS TÁRSULAT'

eredete.

Az Isten' anyjának Máriának szeplőtelen sz. szivéről nevezett társulat, különösen a hitetlenek és bűnösök' megtérését igyekszik közös imádságok által eszközölni. Hiteles adatok szerint ezen vallási jámbor társulat' keletkezése valóban Isten' munkája, melly Párisban a Győzedelmi Boldogasszony' templomának buzgó lelkipásztora által alakitta-

tott; ki sajnos megilletődéssel látta, hogy a lelkeszeti körébe tartozók Istentől elfordulva, mint hitetlenek és erkölcstelenek, az örök veszedelembe sietnek. — Az említett templom Páris' városának közepén áll, színházaktól és mulatóhelyektől körülvéve; s azért környéke egyszersmind a hitetlenség és erkölcstelenség' tanyája lett. — Huszonhatezer lélek tartozék lelkipásztorsága' körébe; mindazáltal a templom már hosszabb idő óta közönségesen üres volt, még legnagyobb ünnepeken is kevesektől látogatott: 1835-dik esztendőben csak 720 áldozati ostya fogyott el. — Így a hitszónok hallgatók, az Isten imádók nélkül maradt; még a halálos ágyban sem használtattak már a szentségek. A buzgó lelkipásztornak minden imádsága és fáradozása foganatlanak mutatkozott, és már semmi eszköz sem látszott elégségesnek a pusztító lelki vész' gátolására. — S ime, a végtelen jóságu Istennek irgalma kitünőleg közbe jő, s a terméketlen erkölcsi sivatagot szent kegyelmének harmatával gyorsan a legszebb erényeknek termékeny virányává változtatja

1836-dik esztendőben, december' elején, midőn ama buzgó lelkipásztor a szent mise-áldozatot bemutatandó, az oltárnál a rábizott lelkek' siralmas állapota, és öt évi haszontalan fáradozása miatt legmélyebb szomorúságba merülve álla, azon gondolat lepte meg őt, hogy plebániáját a Bold. szüz Mária' szeplőtelen szent szívének szentelné; hogy hatalmas pártfogása által a bűnösök' megtérése eszközöltessék. Ezen gondolatot, saját őszinte vallomása szerint, ő csak helytelen szórakozásnak tartá, és azért távoztatni igyekezett: de hasztalanul; mert mise közben szünetlen ostromolta őt, és azért Istenhez is fohászkodott, hogy a misének legfőbb részét, az átváltoztatást, figyelmes ájtatossággal végezhesse. Meghallgatott ugyan; de a mise utáni hálaadás' végeztével ama gondolat ismét megjelent, és kényteleníté őt ismét vele foglalkozni.

Minden oldalról megvizsgálta tehát azt; de nem találhatott benne egyebet, mint üres, alaptalan vallási ábrándozást, melly sem észet, sem szívet ki nem elégíthetne. Végre azonban kifáradván az ellent-

állásban, mintegy akaratlanul beleegyezett; azt gondolván, hogy az végre is a Bold. szűz Mária iránti tiszteletének tanubizonyossága leend, és azért jó eredménye is lehet. Így visszatérvén lakába, az alakítandó társulat' szabályairól gondolkodott: és ime egyszerre szive és esze ama gondolattal úgy kibékült, hogy erős meggyőződéssé vált. A szövetkezés' szabályai hamar elkészültek, és az érseki jóváhagyást is megnyervén, kihirdettetének. Még az nap délután tartatott az említett célra irányzott első nyilvános könyörgés, mellyre váratlanul 50—60 helyett 400—500 ember jelent meg, kik az alakítandó jámbor egyesület' célját és módját tárgyzó oktatást teljes figyelemmel meghallgatván, azután a loretoi litániát olly lelkesedéssel éneklék, hogy e szavakat: „*Bűnösök' menedéke*“, önkénytelenül háromszor ismételték. A szent szeretettel összeolvadt töredelmességnek égisz emelkedő lelkes szózata által az Oltári-szentség előtt térdelő pap mélyen megillettetvén, könybe lábadt szemeit a Boldogságos szűz Mária' képére emelve, szívében imígy fo-

hászzkodott: „Oh! jó anyám! te hallod a szeretet- és bizalomnak eme szózatát; te a nyomorult bűnösöket megmentened, kik téged menedéköknek neveznek! Oh Mária! vedd e jámbor egyesületet oltalmad alá, s ennek bizonyságaul add N. urnak megtérését; én holnap nevedben hozzá menendek.“

N. ur aggastyán vala, egykor a jámbor XVI. Lajos királynak egyik főhivatalnoka; a 18-ik századnak istentelen álbölcsei által eltántorittatva, már ifjukorától fogva minden vallásosságból kivetkőzött. — Ekkoron már 80 éves volt; és megvakulva betegeskedék több hónapok óta. De értelmi tehetsége még ép levén, mint tapasztalt törvénytudó, sokaknak bonyolodott viszonyokban ügyes tanácsadója volt. — Az említett lelkipásztor már mintegy tizszer bejelentette magát nála, de mindannyiszor elutasított.

December' 12-én tehát ismét bejelenté magát; és ismét el akarák utasítani: de ő sürgeté beeresztetését; és csakugyan bevezettetett. Néhány tisztelkedő kifejezés után N. ur kereken imígy szóla: „Plebános

ur, logyen szives áldását rám adni!“ S miután azt megnyerte, imigy folytatta beszédét: „Milly jól esik nekem látogatása! Én ugyan nem láthatom, de érzem jelenlétét. Mióta nálam van, valamelly békét, nyugalmat és benső örömet érzek, melyet eddigelé nem ismertem.“ — Így már könnyü volt az üdvös intésekkel szívéhez férni, melyben a megelőző kegyelem illy kitünőleg munkálkodott.

Nem is hagyta őt el a pap, mig csak gyónását vele meg nem kezdette. — Utóbb még sok kegyelmeket árasztott az Isten e megtérőre; melyeket ez üdvösségére gondosan használt élete' fogytáig, melly 1837-dik esztendőben april' 10-kén végződött. Megtérése óta a hit és szeretet, az Isten' irgalma iránti bizalom, és szent akarátja iránti hódolás voltak mindennap jámbor lelkületének foglalkozásai. E megtérést kinek lehet tulajdonítani, ha nem a Bold. szüz Mária' közbenjárásának?

E csudálatos megtérést számtalan más hasonló esetek követték, melyek miatt ő szentségétől a romai pápától is jóváhagyott a társulat.

Valamint pedig Isten' kegyelmével kezdődött, úgy annak segítségével gyorsan, mindenfelé el is terjedett e vállalat' hatása: olly annyira, hogy jelenleg már milliókra mennek tagjai, és minden világ-részen gyümölcsöznek áldásttermő malasztai.

II.

A társulatnak engedett bucsúk.

Ő szentsége XVI. Gergely h. e. romai pápa, nemcsak jóváhagyta a nevezett ájtatos társulatot, hanem Romában april' 24-én 1838-ban kelt apostoli levele által meg is erősítette, és mindazoknak, kik e társulatba lépnek és szabályait megtartják, e következő bucsúkat engedte:

1-ör: Teljes bucsút és hűnbocsánatot minden társulati tagnak az ő felvétele napján, ha elkészült arra a szent gyónás és az Ur' vacsorája által.

2-or: Ugyanazt minden tagnak az ő halála' óráján, ki elvégzé szent gyónását és

vevé az Ur' vacsoráját ; még akkor is , ha sem gyónni , sem áldozni nem tudnak , de Jézus' szent nevét hívják segítségül , legalább szivökben , ha szájjal már nem tehetnék.

3-or: Ugyanazt minden társnak , a ki meggyónik és megáldozik: Septuagesima előtti vasárnapon , Kiskarácson' napján , Gyertyaszentelő- , Gyümölcsoltó- , Kisasszony- és Nagy-Boldogasszony' napján , Boldogasszony fogantatása' ünnepén , fájdalmas pénteken , szent Pál apostol' fordulása és szent Magdolna' napján.

4-er: Ugyanazt minden társnak , ki hiszen elmondja mindennap a szűz Mária' szent szivének tiszteletére , az angyali üdvözlést a bűnösök' megtéréseért. — Ezen bucsu évenként egyszer nyerethetik el mindegyik társtól születése' évnapján , ha e napon elvégzi a szent gyónást és megáldozik.

5-ör: Ötszáz napi bucsút az évnek minden szombatján mindenik társnak , és mindazoknak , kik ama szent misén , melly a Boldogs. szűz Mária' szent szivének tiszteletére minden szombati napon elmondatik ,

ajtatosan jelen vannak , és a hitetlenek és bűnösök' megtéréseért imádkoznak.

III.

A társulat' célja.

A Mária' szent és szeplőtelen szívének tiszteletére alakult társulat' célja átalában: *megtéríteni a hitetleneket és bűnösöket.* Miért is azon igyekszik , hogy a langyos , és üdvösségök iránti gondatlan keresztények' szíveiben föléleszsze a hitet ; hogy a jámbor hiveket mindinkább megerősítse az Isten' dicsőségeérti szent buzgalomban , a kath. egyház iránti hűség- és szeretetben , és az istenesség' folytonos gyakorlásában. Minden más társulat csak saját üdvével foglalkozik : de ez szeretetével átkarolja az embereket mind , teljesítvén isteni tanítónk' e parancsát : „*Szeressed felebarátodat , mint tenmagadat.*“

Jegyzet : VIII. Kelemen pápa minden ajtatos jámbor társulatra nézve rendelé , hogy ugyanazon egy városban , akár hány templom létezzék benne , ezeknek csak egyikében lehessen olly

társulatot alakítani: minthogy Isten előtt a hívek' egyesített imádsága mindenkor kedvesebb. Miből kitetszik, hogy Mária' sz. szívének társulata is csak egy templomba hozathatik be minden helységben.

IV.

A társulat' szabályai.

E társulatnak minden tagja köteles: I. A Boldogs. szűznek szent és szeplőtelen szívét tisztelni: minthogy Máriának, mint az Isten fia', Krisztus Jézus' szent anyjának, minden tisztelettel és hódolattal tartozunk, és kívánatos, hogy hozzá, mint bennünket leggyöngédebben szerető anyánkhoz, bizodalommal folyamodjunk.

II. Minden tagtárs tartozik imádkozni, hogy az istenszülő szűz anyának Máriának esedezése által *a hitetlenek és bűnösök megtérjenek*. Hogy a társak illy szent lelkesedésre hevüljenek, csak azt kell megfontolniok, milly szörnyű rémületes, és utálatra méltó a hitetlenség, a bűn; és milly

számosak a hitetlenek, a bűnösök: meg kell fontolnunk, hogy hány szerencsétlen csábítatik el általuk, és milly rettentő leend sorsuk, ha hitetlenség- és végső penitencziátlanságban halnak meg. De azt is fontolják meg, hogy Mária, mint az irgalmasság' anyja, bizonyosan közbeveti magát isteni fiánál mindazokért, kik anyja, szeretetébe s oltalmába ajánltatnak.

III. A tagtársak azokat különösen ajánlhatják, kiknek üdvössége leginkább fekszik szívükön, millyenek: az atyafiak, jóbarátok, ismerősök, és ezekhez hasonló. Milly számos jó, jámbor anyának van egy rossz. istentelen fia, egy könnyelmű leánya; milly számos keresztény házas asszonynak van mértékletlen stb. férje; milly számos kereszténynek van egy istentelen rokona, hitetlen, langyos és jóra rest testvére: ők tehát ajánlhatják ezeket a társulat' elnökének, *(nevöket és állapotukat elhallgatván,)* hogy érettök a nyilvános öszszegyülések' alkalmával közösen, egyébkor pedig egyes tagok is különösen imádkozzanak. Ajánltatik ezenfölül a tagtár-

saknak, hogy általában még mindazokért is imádkozzanak, kiknek szükségök van az igazi megtérés' kegyelmére; imádkozzanak katolikusokért és nem-katolikusokért, tévelygők-, zsidók-, pogányok- és általában minden emberekért, mint olyanokért, kiket Isten teremtett, és Krisztus Jézus a keresztfán megváltott; imádkozzanak különösen hazánkért, mellyben sokan vannak ma is olyanok, kik az igazság' igazi világosságát nem ismerik, és a bűn- és botránynak útján járnak: imádkozzanak a hiteztőkért, kik a legtávolabb országokban hirdetik Jézus' evangeliumát, és kik közül sokan vérökkel dicsőítik buzgalmut; imádkozzanak az anyaszentegyház' látható feje-, szentséges atyánkért, a püspökökért, kiket a Szentlélek rendelt kormányozni az anyaszentegyházat; és az egész kath. egyházért, hogy fölmagasztaltassék és megdicsőítettassék, a hitetlenség és tévelygés kiirtassék és eltöröltessék, a hit növekedjék és mindenütt elfogadtassék, és a népek közt a béke megtartassék. Sz. Pál apostol így ír a zsidókhoz: *Vigyázza-*

tok, atyámfiai! hogy valamiképen a gonosz hitetlenség valakinek közöletek szívét el ne fogja; hanem intsétek egymást mindennap, míg ma neveztetik: hogy meg ne keményíttessék valaki közöletek a bűnnek csalárdsága által.“ És sz. Jakab inti a hiveket: *hogy egymásért imádkozzanak.*‘

IV. Ki a társaság’ tagjává lett, köteles mindennap egyszer egy Üdvözlétet mondani sz. Bernártnak ezen szép imádságával együtt: *‘Emlékezzél meg, oh legkegyesebb szűz’* (lásd a 20. lap.); és a végén ezt az érzékeny fohászt is: *‘Bűnösök’ menedéke, könyörögj érettünk’!* — Ajánltatik neki egyszer smind a társulatba lépésekor tett fogadásának gyakori ismételése (lásd a 18. lap.).

V. Igyekezzék minden tagtárs jelenlenni azon szent mise-áldozatnál, melly minden szombaton *(a Husvét előtti szombatot kivéve)*, a társasági sz. kép előtt Istennek fölajánltatik, a Boldogságos szűz’ szent és szeplőtelen szívének tiszteletére, a hitetlenek és bűnösök’ megtérítése végett. Szintugy köteles minden tagtárs azon igyekezni, hogy a vásárnapokon este tartandó ájtatosságoknál megjelenhessék.

Ezen esteli ajtatosságok' alkalmával rövid oktatást is nyernek a tagtársak a társulat' célja, kötelességei és gyümölcsei felől. A szent beszéd után, a jelenlevők' imádságába ajánl a pap valakit különösen, p. o. egy beteget, hitetlent, vagy megátalkodott bűnöst, a nélkül azonban, hogy valakit megnevezne. Azután kitett Szentség előtt elmondatik a lorettói litánia, a hozzátartozó imádságokkal együtt, és imádkozik a gyülekezet azok' megtérítéseért különösen, kik a társaság' ájtatos emlékezetébe ajánlattak. Végre háromszor ismételtetik ezen érzékeny fohász:

Y. Mária, bűnösök' menedéke!

F. Könyörögj érettünk. — És a 31. laponi egyik énekkel bevégeztetik az ajtatosság.

VI. Az itteni társulat' főünnepé évenként decemb. 8-kán, Boldogasszony szeplőtelen fogantatása' napján tartatik. A társulat egyéb ünnepnapjai a következők: Gyertyaszentelő- és Gyümölcsoldó-Boldogasszony' napja, fájdalmas péntek, Nagyasszony és Kisasszony' napja. Ezeken kívül a társaság' ünnepeihez tartoznak még: a Kiskarácson,

a Septuagesima előtti vasárnap, szent Pál' fordulása és szent Magdolna' napja. A tagtársak azért e napokat különösen megünnepelik; főleg azon igyekeztvén, hogy gyónás és áldozás által megtisztítsák szívöket: mi a társulat' főünnepén semmikép el ne maradjon. Végre az évnék minden szombatja, különösen pedig minden hónapnak első szombatja, a Boldogságos szüz' szent szívének tiszteletére van szentelve; s a tagtársak kötelesek e napokon a szent Szüzet különös buzgalommal és ájttatossággal tisztelni, s ezt a buzgó ájttatosságot magoknak jámbor szokássá tenni.

V.

Társulatbai fölvétel.

E társulatba minden katolikus keresztények fölvételnek, bármilly koruak, nemüek és honiak legyenek. — Ki a társulat' tagjává kíván lenni, jelenti magát a társulat' elnökénél; ez valamelly társulati ünnepet, vagy legalább szombatot határoz

neki, mellyben meggyónik és áldozik (mint-hogy teljes bucsút nyer); ezután a társulati kép előtt leteszi fogadását, elmondván a VI. szám alatti szent fogadást. Azután a társulat' könyvébe vagy maga írja, vagy más által iratja be kereszt- és vezetéknevét; mire a társulati előljárótól fölvételi bizonyítványt nyer, és bucsúkkal ellátott érczképet (Medaille), azon ajánlattal: hogy ezt az érczképet magával hordozza, s a rajta levő szent fohászszal szívét naponta többször vagy legalább is egyszer égbe emelje; imigy sohajtván: *„Oh vétek nélkül fogantatott szűz Mária, könyörögj azokért, a kikért hozzád folyamodunk!”*

VI.

Szent fogadás a társaságba lépéskor.

Oh dicsőséges szűz anya Mária, te bünösök' menedéke! ime itten, szent képed előtt igérem és fogadom: miszerint ezután azon leszek, hogy szent és

szeplőtelen szivedet mindenkor tiszteljem, üdvömet munkáljam, és hogy esedezésed által a hitnek fölélesztését a hitetlenek' szívében, és a bűnösök' megtérését eszközöljem. Egyesülök azért e jámbor társulatnak minden tagjaival, hogy a társulatnak engedett bucsúban és lelki kincsekben részesülhessek. Fogadd el, oh szeretetre méltó legszentebb szüz anya! könyörgésemet, és végy föl pártfogoltaid közé; lágyítsd meg a bűnösök és hitetlenek' szíveit, és gyulaszd föl bennem és mindazokban, a kik szent szivedet tisztelik, az isteni szeretetnek szent tüzét: hogy isteni Fiadnak, Krisztus Jézusnak hitét megismerjük, megtartsuk, nyíltan hirdessük és szerinte éljünk. Amen.

VII.

Szent Bernárdnak imádsága, mellyel
kiki naponta följánlhatja magát a
boldogságos szüz' szent szívének.

Emlékezzél meg, oh legkegyesebb
szüz Mária! hogy még soha sem le-
hetett hallani, miszerint te valakit
elhagytál volna, ki oltalmad alá fu-
tott, segítségért esdeklett, közben-
járásodért könyörgött. Ezen bizoda-
lomtól bátorítva, én is hozzád folya-
modom, oh szüzek' sz. Szüze; hozzád
futok, oh anya; és előtted mint gyá-
moltalan bűnös zokogva térdelek. —
Ne vesd meg esdeklő igéimet, te, az
örök Igének sz. anyja; hanem hall-
gass, oh hallgas meg engem kegyel-
mesen, ki e siralom' völgyéből bűnös

szemeimet, s kezeimet hozzád emelve, sohajtozom. Irgalmas anya és bűnösök' menedéke! nyerd ki szent fiadtól nekem mindenek előtt az igaz hitbeni állhatatos megmaradást, — és életemnek tökéletes jobbulását. De nyerd ki ezen kegyelmeket azoknak is, kiket anyai kegyelmedbe mint hitetleneket és bűnösöket ajánlok és ajánlani fogok. Oh kegyes anya, oh bűnösök' menedéke, könyörögj értünk! *(Utána mondj el egy Üdvözlést.)*

VIII.

Esteli ájtatosság minden vasárnapon.

A rövid oktatás' alkalmával a tagtársaknak ajánltatik az, kiért a társulat' imádsága kikéretett; azután háromszor elénekeltetik a „Szent vagy, Uram! szent vagy;“ áldás adatik a szentséggel, és elmondatik a következő:

Lorettói litánia.

Uram , irgalmazz nekünk !	
Krisztus , kegyelmezz nekünk !	
Krisztus , hallgass minket !	
Krisztus , hallgass meg minket !	
Mennybeli Atya Isten ,	} Irgalmazz nekünk !
Megváltó Fiu Isten ,	
Szentlélek ur Isten ,	
Szent-Háromság egy Isten ,	
Szentséges szűz Mária ,	
Istennek szent anyja ,	
Szüzeknek szent szüze ,	
Krisztusnak szent anyja ,	
Isteni kegyelemnek anyja ,	
Tisztaságos anya ,	
Makula nélkül való anya ,	
Szeplőtelen szűz anya ,	
Sérelem nélkül való anya ,	
Szerelmes anya ,	
Csodálatos anya ,	
Teremtőknek anyja ,	
Üdvözítőnknek anyja ,	
Nagy okosságu szűz ,	
Tisztelendő szűz ,	
Dicsérendő szűz ,	

Könyörögj érettünk!

Nagy hatalmu szűz ,
 Kegyes és irgalmas szűz ,
 Tiszteletes edény ,
 Igazságnak tüköre ,
 Bölcseségnek széke ,
 Örömünknek oka ,
 Lelki edény ,
 Tiszteletre méltó edény ,
 Ájtatosságnak jeles edénye ,
 Titkos értelmű rózsa ,
 Dávidnak tornya ,
 Elefántcsontbóli torony ,
 Aranyház ,
 Új-szövetségnek szekrénye ,
 Mennyországnak ajtaja ,
 Hajnali csillag ,
 Betegek' gyógyítója ,
Bűnösök' menedéke, (3-or ismételtetik.)
 Szomorúak' vigasztalója ,
 Keresztények' segítsége ,
 Angyalok' királynéja ,
 Patriárkák' királynéja ,
 Proféták' királynéja ,
 Apostolok' királynéja ,
 Vértanúk' királynéja ,

Könyörögj érettünk!

Hitvallók' királynéja ,
 Szüzek' királynéja ,
 Minden szentek' királynéja ,
 Magyarország' pártfogója ,
 Isten' báránya , ki elveszed a világ' bűneit ,
 — Kegyelmezz nekünk !

Köny. éret.

Isten' báránya , ki elveszed a világ' bűneit ,
 — Hallgass meg minket !

Isten' báránya , ki elveszed a világ' bűneit ,
 — Irgalmazz nekünk !

Krisztus , hallgass minket !

Krisztus , hallgass meg minket !

Uram , irgalmazz nekünk !

Krisztus , kegyelmezz nekünk !

Uram , irgalmazz nekünk !

Miatyánk , és Üdvözlét.

Ÿ. Uram ! hallgasd meg könyörgésemet.

F. És kiáltásom jusson elődbe.

Könyörögjünk.

Ur Isten , ki nekünk e csudálatos Ol-
 tári-szentségben kinszenvedésednek
 emlékezetét hagytad, engedd, ké-

rünk, szent testednek és vérednek titkát úgy tisztelnünk, hogy megváltásodnak gyümölcsét szüntelen érezzük.

Oh mennyországnak dicsőséges királynéja, szentséges szüz Mária! tekints reánk irgalmas szemeiddel az egek' magasságából, nézd kegyesen, milly rémületes ama szerencsétlenség, mellyel bennünket a hitetlenség és bűn fenyeget.

Örömet elismerjük ugyan, oh szent Szüz! hogy kisebbek mennyei Atyánknak minden büntető ostorai, mint vétkeinkért, háladatlanságunkért azokat megérdemeltük: de mégis fájdalomtól áthatott töredelmes szívvel anyai szeretetedhez bátorzkodunk folyamodni, s hathatós közbenjárásodat leborulva kérjük. — Emlékezzél meg, oh jó anya! hogy szent Fiad' keresztje alatt állván, a hitet-

lenség és bűn által elvesztett emberi-nemnek üdvösségeért könyeidet a szent Fiad Jézus' sebeiből folyó vérrel összeelegyítetted. Emlékezzél meg, hogy ott, a Kalvárián, te az emberek' anyjává rendeltettél; mi gyarló emberek pedig neked Jánosban fiaidul ajánltattunk: azért mi, mint gyermekek édes anyjokhoz, hozzád járulunk; emeld föl mellettünk hathatós szavadat az előtt, kinek kinjain te is szenvedtél, és ki által anyánkká rendeltettél, — Krisztus Jézus előtt!

Kesergő szívvél elismerjük, hogy nagy azok' száma, kik az Ur' kegyelmeit félreismerik, anyaszentegyházunk' törvényeit megvetik; és mindent, a mi szent, lábbal taposnak; de vannak mégis sokan, kik szent Fiadat teljes szívökből, minden erejeből szeretik, hisznek neki, kik hitö-

ket megtartják, és azt jó cselekedetekkel párosítván, neki hiven szolgálnak. Mivel pedig te, oh Mária! valamint ezen jóknak, ugy ama szerencsétleneknek is anyja vagy: ne késél ezekért magadat közbevetni; és közbenjárásod által a hitetlenek hinni, a bűnösök igazulni fognak. Biztosan reméljük ezt, oh sz. Szüz! mert még e földön élén is, a hozzád esdeklők' kívánatait közbenjárásod által elősegítetted: annál inkább most, sz. Fiadnak jobbján, a szentek fölött fölmagasztaltatva, a kegyelem és irgalom' trónja elé ohajtott sikerrel viheted könyörgésünket.

Mondd meg, oh szerelmetes Anya! mondd meg sz. Fiadnak, hogy mi mindnyájan, jók vagy rosszak, az ő haldokló szavai szerint, a te gyermekeid, és az ő választottai vagyunk: ugymint kikért sz. vérént ontotta, s a

keresztfán a legrettentőbb halált szenvedte! Bizonyára foganatosak leendenek anyai kéréseid, pártoló könyörgéseid, ki szomorúak' vigasztalója, keresztények' segítsége s bűnösök' menedéke vagy!

Oh Istennek sz. Fia, kegyes Jézus! kisz. szűz anyádnak szeplőtelen szívét kegyelmednek teljével fölékesítetted, szeretetteddel megtöltötted, és minden erényekkel meggazdagítottad, engedd irgalmasan, hogy e sz. szív iránti tiszteletünk miatt napról napra a hitben és az irántadi sz. szeretetben gyarapodjunk, és e rövid élet után az örök boldogság' örömeibe juthassunk, és ott téged, kit emitt valóságosan jelenlevőt mély alázattal imádunk, az Atyával és a Szent-Lélekkel szerethessünk és dicsőíthessünk örökön örökké. Amen.

Imádság

egy vagy több ajánlottért.

Még egyszer bátorkodunk szemeinket hozzád emelni, kegyes és irgalmas szűz anyánk! egy szerencsétlenségért (több szerencsétlenekért). Lággyítsd meg annak hitetlen s gonoszságokba merült szivét közbenjárásoddal; öntsd belé a hit és keresztény élet' malasztját, és éleszd föl azt szent szereteted' tüzével. Vezérelj őt Jézus' hoz, és eszközöld ki neki azon kegyelmeket, mellyekre az üdvösségnyerésénél szüksége van. Segítsd kísérteteiben, légy menedéke üldözéseiben, és oltalma a veszedelmekben, főkép éltének végső szükségében, halálának óráján, mellytől egész örökévalósága függ. Ennek is anyja vagy te! ez sem hallotta soha, hogy valakit elhagytál volna, ki oltalmad

alá futott, segítségért könyörgött. Hadd érezze tehát e szerencsétlen is anyai szived' gyöngéd szeretetét, és Jézus Fiadnálí hathatós közbenjárásodat: hogy vele valaha az Istent mennyekben örökké dicsérhesse és dicsőíthesse. Amen.

Ezután mondatik egy Miatyánk, és egy Üdvözllet, és háromszor :

Ÿ. Mária! bűnösök' menedéke.

F. Könyörögj érettünk!

Jézus' isteni szive és Mária' szep-
lőtelen szive dicsértessenek és dicsőít-
tessenek, most, és mindenkor az e-
gész világon. Amen.

I.

É n e k.

Oh! Mária, drága név,
Téged ohajt tiszta szív, Mária!
Midőn fülemben hallok
Máriát, szivből áldom, Mária!
Szivem örül,
Mert egyedül
Téged kíván dicsérni,
S szeretetedből élni, Mária!

Tej és méz foly szivemre,
Gerjed szeretetedre, Mária!
Nyelvem tiszteletedre
S Fiad' dicséretére, Mária!
Oh Mária!
Jézus' anyja,
Mert általad nyerhetnek
Bűnösök itt kegyelmet, Mária!

A ki téged nem szeret,
 Üdvösséget nem nyerhet, Mária!
 Téged illet dicséret,
 És fiui tisztelet, Mária!
 Oh kegyes szüz,
 Mindent elűzz,
 A mi minket rutithat,
 S lelkünkben megmocsokithat, Mária!

Mennyei titkos rózsa,
 Hiveknek pártfogója, Mária!
 Elesteknek gyámola,
 Bűnösöknek oltalma, Mária!
 Oh Mária,
 Oh szüz anya!
 Esedezzel érettünk,
 Légy mindenkor mellettünk, Mária!

II.

Nyujtsd ki mennyből, oh szent anya,
 kezedet,

Hallgasd meg nagy szükségében hi-
vedet,

Mária, Mária, Mária szűz anya!

Bűnösök' menedékhelye most is vagy,
Ügyem' pártold, mert esedezésem
nagy,

Mária, Mária, Mária szűz anya!

Vétkeimnek rutságáért meg ne vess,
Szent Fiadnak kegyelmébe bevezess,

Mária, Mária, Mária szűz anya!

Oh Mária, nincs biztosabb gyámolom,
Isten előtt senki nagyobb szószólóm,

Mária, Mária, Mária szűz anya!

Szánd meg, kérlek, most az én ese-
temet,

Ne tekintse Fiad Jézus vétkeimet,

Mária, Mária, Mária szűz anya!

Dicsértessél mennyország' királynéja,
Dicsértessél bűnösök' hiv oltalma,

Mária, Mária, Mária szűz anya!

III.

Üdvözlégy életnek fája,
 Oh Mária, üdvözlégy,
 Gyermekidnek édes anyja!
 Szüzek' szüze áldott légy:
 Menny és föld' királynéja,
 Bűnösök' hiv oltalma!

Pártfogásod itt kiterjed
 Minden tisztelőidre;
 Áradoznak lelki kincsek
 Hitetlen - és bűnösre:
 Ki bizvást folyamodik
 Hozzád, s itt fohászkodik.

Jézus' anyja, szűz Mária!
 Ah, könyörögj érettünk;
 Legyen oltárod' zsámolya
 Most s mindig menedékünk:
 Térjenek itt hitlenek,
 Jobbuljanak bűnösök.

Kik igazi bűnbánattal
 Vétkeiket siratják,
 Töredelmes gyónás által
 Szivök' sebeit mossák :
 Érezzék nyugodalmát,
 S vegyék mennyben jutalmát.

IV.

Kegyes anyánk, ki dicsérhet
 Méltóképen tégedet?
 Olly biztosan mást kit kérhet,
 Mint nagy kegyességedet?
 Te vagy a mi kész segítőnk,
 Kérjük pártfogásodat;
 Te vagy a mi erősítőnk,
 Gyámolítsd szolgálóidat.

Boldog anya, alkotónkat
 Magzatodnak nevezed,
 És szerelmes Megváltónkat
 Hordozta szűz kebeled.

Mindenható alkotónknál
 Esedezzél érettünk ;
 És szerelmes Megváltónknál
 Légy szószóló mellettünk.

Szűz maradtál anya levén ;
 Nincsen hozzád fogható :
 Nagyra vitt , illy csudát tevén ,
 Téged a Mindenható.
 Kérd fiadat , hogy gonoszság
 Meg ne rontsa szívünket ;
 S hogy a hitbeni hanyagság
 Ne fogyaszsa hitünket.

Malasztokkal tündöklöttek
 Te szentséges képeid ;
 Vigasztalással megteltek
 Esedező híveid.
 Ah , szánjuk meg bűneinket
 Kőkemény sziveinkből ,
 Sirassuk meg vétkeinket
 Hivságos szemeinkből.

Sok bűnhödők magasztalták
 Kegyes segedelmedet,
 Sok haldoklók tapasztalták
 Anyai kegyelmedet;
 A test-, ördög- és világnak
 Tompítsad meg nyilait,
 Holtunk után mennyországnak
 Nyisd meg boldog ajtait.

XI.

A társulat' lelki gyümölcsei.

Nem létezett soha jámbor társulat, melly olly gyorsan terjedett és gazdagon gyümölcsözött volna, mint az, melly Mária' szentséges szivéről neveztetik. Nem lesz azért érdektelen, ezen kitűnő gyümölcsökből egy-kettőt itt rövideden előterjeszteni.

I.

A franczia hadseregnek egy kapitánya

1830-ban azon hadnál szolgált, mely Algirt elfoglalta, s veszélyesen megsebesítettett. Gyógyítás végett Franciaországba hozatván, Párisban tartózkodott. Ezen hős tiszt, kinek mellét négy rendjel diszesíté, még nem volt megkeresztelve, jöllehet már éltének 44-ik évét élte. Az 1793-iki német-alföldi táborozás' folytában egy sátor alatt születvén, jól emlékezett arról, hogy tiztizenkét esztendő's korában gyakran hallotta, mikép édes anyja atyjának mondá, hogy meg kellene őt kereszteltetni, miután az születésekor elmulasztatott; de hogy ez mindig azt felelé: „Nem érdemes azzal vesződni; ha majd egykor felnő, legjobban fog maga magának tetszése szerint vallást választhatni.“ Résztint a táborban, résztint pedig egy kir. katona-iskolában növekedvén föl, épen nem nyert vallásos nevelést; és ha némellykor eszébe jutott is, hogy meg kellene magát kereszteltetnie, még sem tördött igen vele. Azon fölül nem nyert zajos élete mellett magának időt arra Midőn néhány hónapig Párisban mulatott, ismét eszébe jutott a keresztség' szentsége. De minden keresztény oktatás és érzelem nél-

kül, nem látott a keresztségben mást, mint olly formaságot, mellynek a polgári életben néha hasznát vehetni. Értesítette mégis szándokáról a nancyi püspököt, gróf Janson Forbint, és ez őt az 1837-diki július hónapban a *Győzedelmi Boldogasszony*' plebánosához küldé. Midőn ez őt a hitbeni oktatás' szükségességéről és a keresztség által föl vállalandó kötelességekről igyekezett meggyőzni, elégedetlenül távozott el tőle; s kétségkívül meg nem kereszteltette volna magát, ha az isteni irgalmasság különös módon nem mutatkozik vala rajta.

A september' 3-kára esett vasárnapon, este nyolcz óra felé épen azon szempillanatban, midőn a plebános a szónokszékre lépett, a Győzedelmi Boldogasszony' temploma mellett ment el ezen tiszt, és láta két asszonyt bemenni a templomba. Kíváncsiságból utánuk menvén, a Boldogságos szűz' szent szívének oltára elibe jutott. A szónok épen szent Ágoston' ifjuságát beszélte el, Hippo és Karthago városokról is emlékeztén. E nevek ismeretesek voltak előtte; minthogy épen Algirből tért vissza. Midőn sz. Ágostonnak Romábai utazása felől lön

szó, kapitányunk megkettőzteti figyelmét; mert részt vett az olaszországi hadjáratban. A beszéd' végén, kérte a plebános a jelenlevőket, hogy különösen azért imádkoznának, kinek közöttük leginkább van szüksége a megtérés' kegyelmére. S e körülmény igen mélyen hatott a hallottak és látottak által már megindított kapitányra. Térdre borult, és imádkozott, életében tán először. Halljuk azonban, mint beszélte elő maga az isteni kegyelem' munkálkodását a nevezett plebánosnak: „Plebános ur! mondá ő, én tegnap este önnek templomában jelen voltam az isteni-tiszteleten. Midőn fél nyolczra a templomtéren jártam, láték két aszszonyt bemenni a templomba. Azt gondolván, hogy nincs olly későn isteni-tisztelet, tudni akartam, mi dolguk van nekik ottan. Csupa kíváncsiságból tértem tehát be a templomba, épen azon szempillanatban, mellyben kegyed a szószékre lépett, hogy sz. Ágoston' megtéréséről predikáljon. Szólt kegyed Hippo- és Karthagoról. E városok az afrikai partokon feküdtek; hallottam felőlők Algirban beszélni. Kegyed' beszéde e miatt nagyon érdekelt. És midőn kegyed

folytatólag elbeszélte, mikép utazott szent Ágoston Olaszországba, gondolám magamban: Majd meglátom, volt-e ő olly városokban, mellyeket én ismerek. Mert én atyámmal minden olaszországi táborozásban részt vettem, katona lévén már 14 éves koromban. Romában sokszor voltam, és Mailandban hosszas ideig laktam. Kegyed sz. Ambrust emlité; én láttam sírját, és a legnagyobb részvéttel hallgattam kegyedet róla beszélni. Min pedig leginkább csudálkoztam, az, hogy sz. Ágoston, minekutána megtérvén, a keresztség' föl vételéhez készült, Cassiba vonult vissza penitencziatartás és imádkozás végett. Cassi egy kis falu Mailandhoz közel, tömve korcsmákkal, hova vasárnaponként mulatni járnak a mailandiak. Gondolám magamban: ah! Cassit ismerem én; gyakrabban voltam ott, magamat mulatandó. De tüstént azon gondolatra is jöttem: sz. Ágoston azért ment oda, hogy penitencziát tartson, és a keresztség' szentségének méltó föl vételéhez készüljön; és én — azért mentem oda, hogy szenvedélyeimet kielégítsem. Én nem vagyok megkeresztelve, nem vagyok keresz-

tény. Eszembe jutott most azon ezer veszély, mellyeknek a csatatéren ki valék téve, s hogy mi leendett belőlem, ha keresztség nélkül elhaltam volna. A rettegés és szorongatás' veritéke lepte el homlokomat, és annyira elmélyedtem gondolatimba, hogy egy ideig mit sem hallottam a predikációból. Miután föleszméltem, nagy figyelemmel hallgattam arra, mit kegyed sz. Ágostonnak keresztelése utáni életéről mondott. Erről még eddigelé nem is gondolkodtam. Midőn kegyed a közimádságba azt ajánlá, kinek az leginkább szükséges, azonnal azt gondolám: ez nekem szól, ez engem illet. Letérdeltem, és teljes szivemből imádkoztam, hogy méltasson Isten a keresztség' kegyelmére; meg is ígértem és fogadtam, hogy olly keresztény fogok lenni, millyen Ágoston volt. — Épen akkor várt reám néhány jó barátom a Palais Royalban, hol egy vig estét szándékoztunk tölteni. Épen oda siettem, midőn a templomba jöttem. De most már nem volt kedvem, társaimhoz mulatni menni. E helyett szállásomra mentem, és lefeküdtem. De előbbi gondolataim szüntelen előttem lebegtek; és örvendek, hogy

kegyed akkor, mikor a keresztséget kértem, oktatás nélkül, föltétlenül meg nem keresztelt; mert akkor nem tudtam, mit tesz kereszténynek lenni. Most, midőn megfontoltam, átlátom, hogy le kell mondanom rossz szokásaimról, és meg kell szenvedélyeimmet zaboláznom, hogy jó keresztény lehessenek. És meg fogom azt tenni mert olly keresztény akarok lenni, millyen sz. Ágoston volt.“

Ezek után könnyen átlátta kapitányunk azt, hogy szükségképen oktatást kell vennie a hitbeli igazságokban; miért is szorgalmasan olvasott ájtatos könyveket, és september' 4-től 17-ig, naponkint egy órát töltött a plebánosnál, beszélgetvén vele azok felől. Minekutána pedig elegendő tudományyal birt már, megkereszteltetett, és e szentségnek fölvétele után így szólt a plebános urhoz: „Oh kedves lelki-atyám! milly szerencséssé tett kegyed engem. Én most keresztény, és Isten' fia vagyok!“

A következő nap még sokkal szerencsésebb volt a megkereszteltre nézve. Vasárnap, september' 18-kán részesült azon kegyelemben, hogy először járulhatott az

Ur' asztalához. Ugyanakkor meg is bér-máltatott. September' 21-kén bucsút vett tölünk, és más nap elutazott.

II.

Ugyanazon nap, és ugyanazon órában, mellyben kapitányunk belépett a templomba, sétált egy 55 éves orvos, ki foglaltosságai miatt Párisban tartózkodott, a Győzedelmi Boldogasszony' templomának piaczn; és látván, hogy nyitva a templombement, azt megnézendő. Épen akkor kezdődött a predikáció sz. Ágoston' megtéréséről. Orvosunk figyelmezett, és mélyen megilletődött. Gondolta magában: „Még keresztleletlen engedett a kegyelemnek Ágoston, és katholikussá lett; hiven teljesíté ezen szent vallás' minden kötelelességeit, és épen abban találta mind haláláig boldogságát; szerezvén egyszersmind magának olly dicsőséget, melly annyi évszázad után is teljes fényben ragyog: és én, ki e hitben születtem, és neveltetem, én azt már 38 év óta megtagadtam; és mindedig utálatos rabja voltam állati szenvedélyeimnek, mellyek soha nyugodni nem engedtek, a

nélkül, hogy mind e mellett kielégíthet-tem volna őket. Nem kell-e pirulnom illy állapotom fölött? és még boldog nem vagyok.“ Ezen gondolat annyira hatott reá, hogy mindjárt predikáció után kiment a templomból, valahol szórakozást keresendő magának. De nem talált; Isten' kegyelme úgy szólva még erősebben ostromolta őt. Ide s tova járt; de meg nem szabadulhatott azon üdvös gondolattól. Végre arra tökéle magát, hogy más nap meglátogat engem, kitárandó előttem szívét. Jött, és mélyen megindulva így szól ott, hozzám: „Ah, plebános uram! kegyed maga előtt egy olly embert lát most, ki Istenről, hitéről meg-
felejtkezett, és 38 esztendő óta szenvedé-lyeinek utálatos rabja volt; olly embert lát kegyed, ki kétségbe esik, és bizonyosan örökre elvesz, ha magára hagyatik. Nyujtson azért kegyed szeretettel segédkezet, és ne hagyjon magamra.“ Ezután körülmé-nyesen elbeszélte mindazt, mi történt bel-sejében a meghallgatott predikáció óta. Csak Isten iránti bizodalmat kellett ezen orvosban ébresztenem, hogy teljesen meg-térjen. És Isten meg is adta szent kegyel-

mét hozzá. A töredelmes bűnös meggyónt, és nyugodt lön.

III.

B. J. ügyvéd vala Déli-Francziaország' egyik nagyobb városában, és 32 éves. Ifjúságában keresztény nevelést nyert. Tizenöt esztendő s korában a bölcsészet' tanulása végett egyik főiskolába küldetvén, egy hitetlen és istentagadó professornak jutott kezébe. Illy tanító által ész- és szivben megrontva, elveszté hitét és erkölcsösségét, istentagadóvá lön, s kevélységének és buja gerjedelmeinek rabjává, annyira, hogy azok már tizenhét évig uralkodtak rajta. Jóllehet szivének minden kéjvágyát kielégíté, még sem volt boldog; nehéz próbák sulyosodtak össze feje fölött, és már tiz év óta az öngyilkolás' szörnyü gondolatával bajlódott. Ez volt lelki állapota, midőn foglalatosságai miatt october' elején Párisba kellett utaznia. Mig Párisban lakott, alázott meg kevélysége, és győztetett meg kicsapongási vágya. Épen Párisnak egyik végső szélén fekvő lakába sietett, midőn

őt, ki még élteben soha senkinek sem engedett semmiben, a Győzedelmi Boldogasszony' temploma körül egy hatalmasabb kéz tiltott vágyai' tárgyának elbocsátására kényszeríté. Ezen kényszerítés annyira föl-izgatá kevélységét, hogy egész valóját a bősziűtségg' olly neme foglalá el, melly boszszuvágy által dühösséggig gyulasztva, könyek, zokogás és nagy reszketés által mutatkozott. Átlátván, hogy illy állapotban lakását lehetlen elérnie, hely után kívánczozott, hol nyugalma ismét visszanyerhetné. Este hat órakor történt ez, és ő, a *Győzedelmi Boldogasszony'* temploma előtt állott. Ebbe ment tehát be; s mivel senkit sem talált benne, belebb ment: mig jobbra fordulván, a Boldogságos Szűz' szent szívének kápolnájába jutott. Itt az oltár' ellenében egy padra vetette magát, a nélkül, hogy fölhevültében valamit észrevett volna.

A helyett, hogy ohajtása szerint lecsillapult volna indulatossága, még inkább nőtt. Bősziűtsége a legmagasb fokra hágott, és annyira tört ki belőle, hogy szenvedései miatt Istent okozta, azt az Istent, kinek létét tagadta. Többször emelte a bő-

szült ég felé öklét e rémületes káromlással: „Oh! ha igaz, hogy te élsz, miért vagyok én olly szerencsétlen? Győzz meg engem létezésedről! Fölhivlak annak bebizonyítására!” Elbágyadtan, más helyzetbe akarta magát tenni, midőn a Boldogságos Szűz' fejer szobra szemébe tünt. Reá nézett, és haragjában azt mondá: „És te, kit a szerencsétlenek' vigasztalójának mondanak, szerezz nekem könnyebbülést, ha valamit tehesz.” Jóllehet e szók inkább megbántást, mint sem imádságot foglaltak magokban, mégis kegyesen fogadtattak az irgalmasság' szent anyjától. A szerencsétlen istenkáromló a bűnösök' szószólójának szemei előtt, azon kápolnában ült, melyből a napnak minden órájában annyi buzgó fohász és könnyörgés emelkedik föl a szent szűznek leggyöngédebb szívéhez, hogy irgalomra indittassék főkép legszerencsétlenebb fiai iránt. Alig mondá ki azon szókat, azonnal könnyítve érzé kedélyét. De csakhamar megújult böszültségi rohama. Ismételve fordult a szent szűzhez ezen fohászszal: „Oh szerencsétlenek' vigasztalója, könnyörülj rajtam; vigasztalj meg engem, és

könnyits terhemen!“ És rögtön hosszabban tartó s nagyobb könnyebbséget érzett.

Midőn haza érkezett, kályháján egy könyvet talált: „Jézus’ követéséről.“ Az első pillanatra, melyet a nyitott könyvbe vetett, e szókat olvasá: „Az ember az által büntettetik, a mi által legtöbbet vétkezett.“ E mondás meghatá őt; elismerte igaz voltát, és magára alkalmazta. Továbbá ezeket olvasá: „Igaz szivbeli békeséget csak akkor talál az ember, ha szenvedélyeinek ellentáll; de nem akkor, ha magát azoknak rabjává teszi.“ És másutt: „Fiam! ne kövesd rendetlen kívánságaidat, hanem mondj le önakaratedről. Keresd örömedet az Urban, és ő megadja azt neked, a mit szived kíván.“ — „Ah, mondá ő, ez igaz; én mindig a szerencsét kerestem, és még sem találtam meg azt soha: és még most sem tudom, miben áll a szivnek békesége.“ — Ezen elmélkedés szokatlanul megszorította őt. Vigasztalást keresendő, s remélvén, hogy fog találni, a Győzedelmi Boldogasszony’ templomába ment; elmélkedett ott eltelt életéről, és imádkozott.

Ezt 8—10 napig tette; s mindenkor megvigasztalva hagyta el a templomot.

Lelkiismerete megmondá, mit kell tennie: s ő eltökélé magát, hogy igaz keresztény akar lenni. De az első szükséges lépés, a *gyónás*, nagy akadályra talált kevélységében. Csaknem egy egész hónapig viaskodott önmagával, míg végre január' 25-kén, Pálfordulás' napján meggyónt. Ezen szempillantástól fogva jámbor és buzgó kereszténynyé lett.

IV.

Dezsér, egy 30 éves férfiú, az ugynevezett bölcsészettől megrontva, s tévről-tévre üzetve, mindenek fölött utálta a kath. religiót, és engesztelhetlen gyűlölettel viseltetett szolgálai iránt. Jóllehet tüdővészben sinlődvén, halálához közelgetett, mégis istenkáromlások közt folyvást mindent visszautasított, mit jámbor, és általa gyöngédeden szeretett huga elkövetett, hogy őt a vallás' útjára visszavezesse.

Ezen szomorú állapotban egy jámbor asszonyosság azon gondolatra jött, hogy a hitetlent a főtársulat' imádságába ajánlja,

s hogy annál bizonyosabban megnyerje részére a szent Szűz' pártfogását, fölvetette őt tagul junius' 17-kén 1837-ben.

Jövő vasárnapon megtörténtek érette a nyilvános imádságok, hétfőn pedig fölajánltatott szinte érette több szent áldozás. E napon este 7 órakor meglátogatta őt orvosa, egy keresztény érzelmű derék férfi, s kereken megmondá neki, hogy élétéhez már épen nincs remény, és hozzátevén: „Barátom! az örök boldogság ajánltatik önnek. Ha ön meg akarja azt érdemelni, van még ideje.“ A nélkül, hogy képének csak egy vonását is megváltoztatta volna, erős hangon azt viszonzá Dezsér: „Nem hiszem, hogy van Isten.“ Az orvos meg nem hagyta magát ez által zavartatni, és ismételte biztatását; de a beteg elfordult tőle, s ugy tette magát, mintha nem hallaná őt.

Az orvosnak eltávozta után, azt mondá az irgalmas nénikének, a ki őt ápolta: „Oh mennyire utálok már ezt az orvost! Többször beszél nekem a vallásról; és ha mondom is neki, hogy eluntam már azt, még sem akar elhallgatni.“ A jó nénike er-

re azt felelé: „De barátom! mi lesz önből, ha van Isten? Nincs ember, ki ő előtte tiszta volna.“ — Dezsér rá nézett a nénikére, és gondolkodott egy kevéssé. Egyszerre szokatlan hangon fölkiált, hogy ő hiszi Jézus' istenségét; és hogy híjjanak neki azonnal, mert máskép későn leend, papot; és pedig azt, a ki iránt betegsége' folytában legtöbb gyűlöletet mutatott. Gyónása *egy óránál tovább* tartott. — Dezsér ez időtől fogva egészen más emberré vált. Az Istenről megfeledkezett, régi szenvedélyes bűnösből egészen új, tanulékony, szelid és Istenben bizó keresztény lett. A szent áldozásban már igen-igen kívánt részesülni: „Mikor, mondá, veendem szerelmes Istene-met?“ A szeretet, bűnbánat, hála és Isten iránti bizalom' ezen indulatiban állhatatosan megmaradt mind haláláig, melly megtérése után csak több napok után történt meg.

V.

N. asszonyság, ki Páris' városában a *bonne nouvelle*-i plébániához tartozott, igen beteg volt, és pedig nem csak testére, ha-

nem lelkére nézve is. Egy erényteljes és gondos irgalmas nénikének gondviselésére bízva, minden kérés és intés' daczára sem akart Istennel semmikép kibékülni. A jó nénike látván azt, hogy kérelmével, intéseivel semmire sem mehet, azt tévé, mit egész Páris tesz; folyamodott tudnillik a győzelemről nevezett Boldogasszonyhoz, és a társulat' imádságáért könyörgött.

September' 23-kán ajánlottuk őt. Imádkoztunk: és a szent Szűz meghallgatta könyörgésünket. Következő éjszakán ő, ki előbb Istenről és irgalmasságáról mit sem akart hallani, ki megtiltotta a körötte levőknek, hogy vele arról ne beszéljenek, egyszerre bánatot érzett belsejében, és Isten iránti szeretetet. Hathatósan felindítva ez által, így szóla magában: „Oh, én föl akarok kelni, s elmenni Atyámhoz, hogy mondjam neki: Atyám, jó és irgalmas Istenem! én vétkeztem, és nem vagyok méltó, hogy gyermekednek neveztessem. Ah nézd kegyesen bánatos szívemet, és adj bocsánatot, mellyért szereteted által könyörgök.“ October' elsején plebánosa után kívánczolt, meggyónt és megáldozott, és holtá-

iglan kimondhatatlan béketüréssel és Isten iránti bizalommal szenvedte a legnagyobb fájdalmakat.

VI.

Több esztendő előtt Párisban egy asszony lakott, ki egészen csak a világnak élt és örömeinek. Ezen könnyelmű életmód megfojtott benne minden vallási érzelmet, és jó hírének-nevének is ártott. Akár mit mondott neki istenfélő jámbor férje, csak azt felelé: „Hiába beszélsz te nekem, én Istent nem hiszek.“

Ezalatt értésére esett a jámbor férjnek a társulat' keletkezése; tag lett, és könyörgött, imádkoznának feleségeért. De az imádság is siker nélkül maradt; Isten a jámbor férj' hitét és bizodalmát akarta próbára tenni. Ő azonban állhatatos maradt, és kéretett bennünket, vennők föl feleségét is tagnak; a mindennapi imádságot ő fogja érette elvégezni. Mi engedtünk jámbor kívánatának, és egy szombaton beirtuk feleségét tagtársnak, és jövő vasárnap újra fölajánlottuk érette a közös imádságot.

Hétfőn rá sirva kért ezen asszonyság

férjétől engedelmet eddigi viseleteért, és mondá, hogy Isten fölnyitá szemeit, és megmutatá neki szomorú lelki állapotát; fogadta is, hogy meg akar térni: — s még az nap ki is békült Istennel a szent gyónás által.

Dicsőség, szeretet és magasztalás legyen azért Máriának, az irgalomteljes szűz anyának.

VII.

Az 1839-ik évi szeptember' elején egy fiatal személy közel volt már utolsó órájához, mindazáltal mit sem akart a gyónásról tudni. Minden ez iránti kérelemre annyira megfélemllett, hogy nem volt már szabad papot hozzá bebocsátani; mivel az ilyennek jelenléte nagyobbítá a lázt, és súlyosította állapotát. Így meghalt volna, a nélkül, hogy Istennel kibékülendett.

Egy jámbor ájtatos szomszédnéja, e végső inségben, a nélkül, hogy valakinek szólott volna, elment a Győzedelmi Boldogasszony' templomába, ajánlandó a szerencsétlent Mária' szent szívének pártfogásába, és szent misét szolgáltatandó. Szerete-

te azonnal meg lön jutalmazva. Mikor a szent mise kezdődött, papot kívánt a beteg, meggyónt, és a legnagyobb ájtatossággal és örömmel vette magához Jézusnak szent testét.

VIII.

Ratisbonne Alfonz' csudálatos megtérésének története. *)

1. Családja és neveltetése, hitetlen gondolkodás-módja, pap bátyja, s az anyaszentegyház iránti gyűlölsége.

Ratisbonne Alfonz született 1814-ik évben május' 1-ső napján. Szülői Strassburgban nagykereskedők voltak: vagyonuk- és jótéteményeikért köztiszteletben állottak; utódai levén ama néhány század előtt Alsa-

*) Ezen valódi történetet egész Európában több, leghitelesebb kutfőből szerkesztett könyvek, és majd minden hirlapok magasztalva említék. Bővebben olvashatni róla a „Religio és Nevelés” egyházi folyóiratnak 1842. II. félévi 41, 125, 250. stb. lapjain.

tiában megtelepedett Ratisbonne nevű legnagyobb kereskedőknek.

Atyja korán, anyja még korábban holt meg. Jelenleg e család csak öt férfi-, és három nőtestvérből áll, kik mindnyájan zsidók; kivévén Tódort, ki 1825-dik évben katolikus lett, később mint folszentelt pap Strassburgban sok jót tett; s most Párisban, mint tudós férfin, egyik legbuzgóbb tagja a szűz Mária' szent szivéről nevezett társulatnak.

Alfonz a strassburgi királyi iskolában kezdett tanulni; hol önvallomása szerint megromlott szívé lett inkább, mintsem elméjét kimivelte volna. Itt az ifju keresztények között neveltetett, kik szinte olly langyosak voltak minden vallásos tárgyak iránt, mint ő; azért sem vonzódást, sem idegenkedést nem érzett keblében a kereszténység iránt; és csak akkor kezdett ifju léteére gyűlölséget, bosszonkodást forralni szívében a papság és katolikusok ellen, kiket különféle gunyos névvel nevezett, mikor testvérébátyja katolikus kereszténynyé lett.

A strassburgi iskolából egy protestans nevelő-intézetbe adatott, hol a németor-

szági jelesebb házak' gyermekeivel neveltett; inkább párisi divat szerint, mint jó erkölcsökre ügyelve. — Itt tanult ő igazán kényére élni; s azért a tudományokkal keveset gondolt. Itt nyert ő érdem nélkül tudósi koszorut, s ehhez később Párisban ügyészi oklevelet; hol a legpompásabb és legdusabb körülményekben, a vigyázatlan ifjuságnak mindennemű örömeit megízlelte.

Alfonz csak név szerint volt zsidó: ő vallástalan volt; mert még az egy Istent sem hitte. A fölvilágosodott vallástalanok' módjára gondolkozván, minden különböző vallást egybeolvasztani igyekezett, melyben mindenki azt gondolhatná és cselekedhetné, a mi neki tetszik.

Ezen istentelen gondolatát nem titkolta ő el; hanem azon volt, hogy a hol csak lehet, ártasson a kereszténységnek; Tódor bátyjára legbővebben öntvén ki mérges epéjét.

1841-ben Alfonz egy kellemetes nővel, közeli rokonával, jegybe lépett. Eljegyeztetése óta sokszor gyönyörűséges gondolatokba merült, és csak akkor háboro-

dott föl, midőn az érette szünetlen esedező testvérére gondolt.

2. Nápolyi s romai útja. Folytatott gunyolódásai.

Alfonz' menyasszonyát az orvosok még igen gyöngének találván az összekelésre, azért a vőlegénynek egy nagy kényutazást tanácsoltak, mellyről visszaterzte után, ünneptetnék a házasság. — Könyzapor közt vett ő bucsút menyasszonyától, szeretett testvéreitől és számosabb ifju barátitól; és Marseillebe indult: honnan gőzhajón Nápolyba, innen Palermoba, Sicilia' fővárosába szándékozott vitorlázni. Konstantinápolyt is vágyódott megtekinteni; honnan a jövő kikeletre honába vissza akart térni. — De az ember' szándékát Isten intézi.

A pompás Nápolyba megérkezvén, számtalan ritkaságait megtekintette; sok jegyzést irt naplókönyvébe: fő figyelmét a papságra fordította, s ezeket bosszus szívvél mindenkor a leggunyosabban róttá meg. „Jaj! minő istentelenségeket irtam én naplókönyvembe;“ így sohajt föl önmaga

megtéréséről irt soraiban. „Ezt csak azért említem, ugymond, hogy nyilvánítsam, mily alacsony lelkű voltam én akkor.“ Egy hónapi itt mulatás után Palermoba szándékozott utazni; az indulásra már minden készen volt: egyedül csak egy láthatlan kéz tartóztatta utjában, mint vallja ő maga; s ez őt postakocsin Romába utasította, hova ő menni épen nem akart.

Alfonz Romába 1842. eszt. január' 5-kén érkezett meg. E világszerte híres és pompás város minden emlékeivel, szépműveivel és régiségeivel együtt sem tett rá benyomást. — Bussieres Gusztáv ifju barátjára talált itt; ki protestans levén, iparkodott őt kereszténynyé tenni: de Alfonz ennek minden beszédére csak gunyolódó szavakkal válaszolt; és végre határozottan kimondotta, hogy ő soha zsidó hitét meg nem változtatja. — A nem legcsinosabb városrész miatt pedig, hol a zsidók laknak, még jobban fölbosszonkodott a katolikus keresztényekre: és már föl is tette magában, hogy január' 17-én Romát elhagyandja.

De ígérete szerint, habár vonakodva is, még Bussieres Tódor báró urat, ki előbb

protestans levén, most buzgó katolikus, meglátogatni tartozott. — A látogatási nap január' 15-dike volt.

Az imént említett Tódor ur, az ő vendégét egy csinos, szalagon függő érc-képecskével ajándékozta meg, melly a boldogságos Szűznek képe volt. Kaczagás és csipős szavak közt hagyta ezt Alfonz nyaka körül függeszteni; de megígérte mégis, hogy szent Bernárd' imádságát: „Emlékezzél, oh legkegyesebb szűz Mária“ stb., leirandja; ezen fölül január' 16-kán rá hagyta magát beszélni, hogy még nyolcz napot Romában töltend: ezen új barátjával Romának ritkaságait jobban megtekintendő és sétakocsizást teendő.

Bussieres Tódor urnak is sükeretlenné lettek térítési eszközei. Alfonz még a legszentebb tárgyakról beszédet is kaczagva hallgatta.

Az óriási, és a világ' remekművei közé számított nagy templomnak megtekintése őt épen nem érdekelte: a keresztény hitet babonás ábrándozásnak tartotta; végre gunyos beszédei közt kereken kimondotta, hogy rá nézve minden térítési igyekezet

füstbe menend, és hogy ő most tán még inkább zsidó, mint volt valaha. — Azonban Bussieres Tódor ur semmit sem hagyott föl buzgólkodásával, és megtett mindent, ezen ifjunak megtérítése végett. Imádkozott érte gyermekeivel együtt, és De la Ferronais gróf kedves barátjának imádságaiba is ajánlotta; ki előbb Franciaországnak ministere levén, több év óta Romában lakott, hol példás életével mindenkit buzditott. Imádkozott érte Párisban levő pap testvére is, és már egy év előtt őtet a boldogságos Szűznek szent szivéről nevezett társulat' tagjainak imádságaiba ajánlotta.

3. *M e g t é r é s e.*

Bekövetkezett január' 20-dika. Alfonz több nap óta megmagyarázhatlan békételenséggel mondotta el szent Bernárd' imádságát. Szeme előtt volt mindig a szent kereszt is, mellyet 19-ik és 20-ik közti éjelen álmában látott, mire ijedten ébredett föl. Mégis azt mondja irományában: „Hogy ha nekem reggel, (január'

20-ikán,) valaki azt mondotta volna: mint zsidó keltél föl ágyadból, és mint keresztény fogsz lenyugodni, én azon embert a legesztelenebbnek tartottam volna.“ És valóban a keresztény hit iránti vonzódása most is csak olyan volt, mint előbb; ő Gusztáv barátjával most is mindegyre csak pajzánkodott. — Reggeli 11 órakor kávéházba ment, országos dolgokról, művészetekről, vadászatról, esti multságokról, és jövődő menyegzőjének pompájáról beszélgetett protestans barátival. — Déli 12 órakor fölkel, Bussieres Tódor báró ur' kocsijába lépett, és egy sétautat tett.

Kinek jutott volna eszébe, azt gondolni, hogy illy gondolkozásmóddal, Isten' kegyelme által Alfonz egy negyedóra mulva a legfölvilágosodottabb katolikus leend; ki vérét és életét is kész a katolika hitért föláldozni, kész megválni a zsidóktól és minden barátitól, sőt még legkedvesebb menyasszonyától is örökös bucsút venni, hogy egyedül Jézus Krisztust szerethesse? — — És pedig ez így történt!

Délután mintegy másodfél órakor Alfonz Bussieres Tódor ur' társaságában a

szent-andrási szerzetesek' kis templomába ment, hol De la Ferronais, csak imént elhunyt grófnak temetésére készültek tettek. Bussieres ur egy pilanatra a sekrestyébe ment, hogy ott a halottas isteni-szolgalatról rendelkezze. — Tétovázva tekintgetett körül e templomban Alfonz, és semmi sem vonta magára figyelmét. — — De lássuk most az Istennek nagy kegyelmét! Csodálatosan megjelent neki a boldogságos szűz Mária; melly rendkívüli látványt elsőben is egy papnak térden állva imigy beszélte el:

„Alig voltam néhány pillanatig a templomban, midőn rögtön megmagyarázhatlan nyughatatlanság lepett meg. Fölpillantottam; szemeim elől az egész épület elenyészett. Egyedül egy (a bemenetnél balról álló, Ráfael főangyal' tiszteletére szentelt) kápolna, tündöklött teljes fényben; s a fénysugarok' közepén megjelent az oltáron, nagy, fényes, szeretetre legméltóbb fönségében, a Boldogságos szűz Mária, épen olly alakban, mint emlék-érezképekemen van ábrázolva. Ellenállhatlan erő vonzott engem közelébe. A szent Szűz

kezével intett, hogy térdepeljek le; s mintha mondogta volna: „Igy van jól.“ Ő velem nem beszélt, azonban mégis mindent jól értettem.“

Alfonz ezen vallomást főtisztelendő P. Billefort Jézus társasági pap és Bussieres Tódor ur előtt tette; s azóta ugyanezen vallomását sok baráti és tudósok előtt ismételte. Melly igazán mondta: „hogyan ő mindent megértett.“ Rögtön megtudta, hogy megtérésére kegyelmet De la Ferrouais gróf és a Boldogságos szűznek szent szivéről nevezett társulati tagok' esedezésére nyert; megismerte, hogy ő, ki csak előbb egy fél órával a gunyolódók-, és a világ' fölvilágosodott fiainak sorába tartozott, a feneketlen örvénynek sötétségében tévelygett, honnan csak imént emeltetett ki a világosságra; megsiratta minden rossztetteit; megvallotta, hogy a Jézus által szerzett katholika egyház egyedül igaz és egyedül üdvözítő. A csodálatos jelenés után rögtön tudta a katholika egyháznak minden igazságait; pedig soha kezében hitről szóló könyv nem volt, a bibliát soha nem forgatta. Megismerte a protestansok-

nak, és minden hittől szakadottaknak alaptalan létöket. És a mit most megismert, azt olly világosan vitatta tudósok és tudatlanok, katholikusok és protestansok előtt, hogy mindnyájan álmélkodnának; sok protestans meg is tért miatta. — Mint az ifju üldöző Saulus, Jézusnak megjelenésére, hitlenségéből kigyógyult: ugy lett a 28 éves Ratisbonne Alfonz is a Bold. szűznek megjelenésére, a gunyolódó zsidóból a legbuzgóbb és legalázatosabb katholikus kereszténynyé. Néhány nap mulva, január' 31-ikén, megkereszteltetett, megbérmáltatott, és az Ur' asztalához járult tömérdek nép' jelenlétében. Midőn az Oltári-szentséget magához vevé, a kegyelem szerezte benső öröme miatt az ájulásig lankadt volt.

A szűz anya iránti szeretetből Mária-Alfonznak kívánt neveztetni. — Alfonz megtérése óta állhatatos maradt, és miután a szentséges atyának áldását megkapta volna, Romából Párisba sietett, Tódor testvéréhez: hol n. tiszt. Desgenettes plebános urnak kérésére, megtérésének történetét írásba foglalva, Párisban igaz megtérésének emlékeül egy kis templomot

építettett a Boldogságos szűz' szentséges szeplőtelen szívének tiszteletére, s meg nem szünik naponkint minden jóért buzogni. — Hiven megemlékezett menyasszonyának tett ígéretére is, és kész vala összekelni vele, ha ő is kereszténynyé lett volna; mert egyébiránt, ugymond, a katholika egyház keresztény férjet zsidó nővel nem párosít. Ohajtása nem sikerülvén, elhatározta magában, a megtérés' pillanatában nyert kegyelem szerint, egyedül Jézus Krisztusnak élni, és életének minden napjaiban a Bold. szűz' oltalma alatt, az egyháznak és ennek hiveinek szolgálni. Azért is Párisból Toulouseba, Déli-Franciaország' városába ment; s ott van most is a tiszt. jezuita atyák' társaságában: kiknek utmutatása szerint készül azon nagy munkára, mellyre ők Istentől hivattak.

Ezen csodálatos megtérésnek hirtel híre Európának minden országait azonnal befutotta, és annak története számtalan francia, német, olasz és több más hírlapokban elterjesztetett; és máris szépen gyümölcsözött: mert megszügyenítette a hitetlenséget, támasza lett a hit-

nek, és a könyörületesség' anyja iránti bizodalmat nevelte.

IX.

A versaillesi püspöki megye' egyik plebánosa következő levelet irt február' 20-kán 1840-ben a párisi társulat' cl-nökének:

„Örvendek, hogy kegyedet ismét uj megtérésekről tudósithatom, mellyek a társulat' tagjaiban bizonyosan nevelni fogják a mennyország' magasztos királynéja iránti bizodalmat.

Vajha az egész világgal tudathatnám, hogy milly kegyes volt a szent szűz irántunk; és vajha közölhetném minden szivvel a hála és szeretet' azon érzelmeit, mellyektől szivem át van hatva!

Két vagy három hónap előtt arra kértem kegyedet, ajánlana a társulat' buzgó imádságába egy valakit, ki Istenről egészen megfélekedett. Kegyed sziveskedett kérésemet meghallgatni: és Mária, a kegyes szent szűz, irgalmasan tekintett a szerencsétlen bűnösre, kinek örök vesztét már bizonyosnak hittem.

Dezső tizenhatsz éves fiatal ember. Első neveltetése keresztény vala; de romlott hajlandóságai, jórai restsége, és mindazon vétkek által, mellyeket az maga után von, nem sokára tiszteletre méltó és igazán jámbor családjának terhére és szégyenére vált. Mivel napról-napra nagyobb előmenetelt tett a rosszaságban, atyjafiai eltávolíták őt magoktól. A tékozló fiuként, idegen földön elpazarlá minden vagyonát: és két év múlva visszatért ismét, a mértékletlenség által egészen eltompítva, atyja' házába.

Családja őt a leggyöngédebb részvéttel fogadta, főkép nőtestvére, ki jóságra nézve valódi angyal, határtalan szeretetet és önfeláldozást tanusított iránta; de ő minderre meg nem indult. A részvét és szeretet' illy nagy jeleit csak durva bántalmakkal, és éktelen káromkodással viszonozta. Említék neki az Istent, és a szent Szűz' szeplőtelen szívének társulatát; de rémületes káromkodása mindenkit hallgatásra kényszerített. És épen akkor, oh kegyes Szűz, midőn téged legilletlenebbül szidalmazott, fordítád rá irgalomteljes szemeidet!

Ugy van, szeretett tagtársam! kegyed velünk együtt érette a Boldogságos szűzhez folyamodott: és ime Dezső hordozni kezdte az érczképecskét, meggyónt, és a társulat' főünnepén igazán csodálatos hittel és különös ájtatossággal járult az Oltáriszentséghez.

E nap óta rá sem ismerhetni a régi Dezsőre; béketűrése, szelidsége és jámborsága példás. Jövő vasárnapon ismét áldozni fog, és alig várja már a szent órát, mellyben Urunk szent testét és vérért veendi. Ő olyan, mint az enyhítő forrás után kívánczó, fáradt és elbágyadt szarvas. Dezsőnek paptestvére van, és ennek gyónt meg. „Testvérem! úgy monda, szent életű pap; lábaihoz akarom lerakni gonoszságaimat: hogy megmutassam a hiveknek, mennyire becsülöm erényeit. Tudom, szent hivatala fog ez által nyerni.“

De nem csak e kegyelemre méltatott engem a szent Szűz. Tegnap este imádság után, káplánom egy 29 éves fiatal emberhez hivatott; és részesíté őt a haldoklók' szentségeiben. Mielőtt pedig fölvevé a beteg e szentségeket, magához

kéretett 14 fiatal embert, hogy látnák, mikép tért ő meg utolsó órájában. „Megbotránkoztattam őket, ugymond, éltemben; most halálomkor jó példát akarok nekik adni.“ Mindnyájan megjelentek, és térdeltek, míg a szent foglalatosság tartott, és végre szíves köszönetet mondtak a káplán urnak, bajtársuknak tett szolgálataért. A Boldogságos szűz, ugy hiszem, ezeket is anyai oltalma alá veendi, és farkasokból szelid báránnyokká fogja őket változtatni. Ajánlom e szegény ifjakat kegyed' tagtársainak buzgó imádságába.

Két hét előtt pedig különös lelki örömet szerzett nekem egy fiatal katona, azon kitünő ajtatossággal, mellyel számos hivek közt az Oltári-szentséget vette magához. Örömmel emlékezem vissza azon nyiltszivűsége, mellyel végzett gyónása után ekkép szólott hozzám: „A szerencsét, mellyet most élvezek, tulajdonképen végre is csak a börtönnek köszönhetem. Igazságtalanul három napi fogságra ítéltetvén, irni akartam előljáróságomnak a rajtam elkövetett méltatlanság miatt: és ime, leirandó panaszom helyett, foljegyzém éle-

temnek minden bűnét. Istenem! milly csodálatosak a te utaid; milly bámulandó a te határtalan irgalmad! Mindig szerettem én a Boldogságos szűz Máriát; higye el tisztelendő lelkiatyám! neki köszönhetem Istenhezi visszatértemet.

Istenhez tért katonáról beszélvén, nem akarom levelemet végezni, a nélkül, hogy arról is ne tudósítsam kegyedet, mikép az itteni őrsereg' minden katonái a társulat' legközelebb mult ünnepein legájtatosabban résztvettek az isteni-tiszteleten. Valóban épültem jámborságukon.“ (*Lásd a társulat' Kézi-, s Évkönyveit.*)

És az itt fölhozott példák számba sem vehetők azok' sokaságához képest, mellyek naponta Párisban és mindenütt történnek. Hetenkint körül-belül 100 levelet kap a társulat' főnöke minden rangu, koru és nemü személyektől, kik részint tulajdon gyöngeségeiket, lelki betegségeiket a legnagyobb őszinteséggel fedezik föl, és kérik az imádságot, hogy megjobbuljanak, és az erény' útján állhatatosan megmaradjanak; részint pedig másokat, u. m. szülőket, gyermekeket, há-

zastársakat, testvéreket, rokonokat, jó barátokat, ismerőseket ajánlanak a legkülönfélébb szükségekben. És megnyerik azt, a miért könyörögnek.

Jöjjetek tehát mindnyájan, és legyetek e szent társulatnak tagjaivá! Kinek nincsen közülünk baja? Kinek nincsenek rokonai, barátjai, kiket szívből szeret? Ki nem ismeri a hitetlenség' sárkányát, az erkölcsi romlottság' mirigyét, melly mindig messzebb terjed? Lehet-e valami a kath. hithez, és a keresztény szeretethez méltóbb, mint embertársainak üdvösségét előmozdítani? Egyesüljete tehát mindnyájan Mária' szent és szeplőtelen szívének zászlója körül! E jelben fogtok győzni!

X.

Mise-imádságok.

Sz. mise' kezdetekor.

Örök mindenható Ur Isten! töredelmes szívvel borulok le előtted én szegény bűnös, hogy a szent misének áldozatában a legnagyobb ajtossággal részt vegyek. De, hogy jelenhetek meg én méltatlan szolgád kegyelemtrónod előtt? Én bűnös vagyok, és megvallom előtted, hogy sokszor és nagyot vétkeztem. Mindazáltal teljesen bizom Megváltómnak véghetetlen érdemeiben; mellemet verem, és könyörgök: „Uram! légy kegyelmes nekem szegény bűnösnek“!

Oh nagy Isten! fogadd el ezt a szent mise-áldozatot kedvesen szent

neved' imádására és dicsőítésére, valamint a legtisztább szüz-, Jézus' szent anyja-, Máriának tiszteletére is; kit kiválasztottál, hogy minden asszonyok közt a legáldottabb, de egyszersmind minden anyák közt a legkeservesebb legyen. Oh adjad Uram! hogy szenvedéseiről szent buzgósággal megemlékezvén, Jézus' kinszenvedésének érdemeire, s az ő anyai pértfogására méltó legyek.

Oh szent szüz anya! milly nagy szenvedésekre jelölt ki téged az Isten, midőn szent Fiának anyjává választott! Malaszttal teljesnek és áldottnak üdvözlött téged ugyan a mennyei angyal: és mégis élted' napjai szegénységgel és szenvedésekkel, és mindennemű nyomorúsággal valóan terhelve. Már akkor is keserűség özönlött rád, midőn a jámbor Simeon neked azt jövendölte, hogy tör

fogja szivedet átjárni. Oh szenvedő anya! ezen fájdalmas jövendölés a legfőbb mértékben teljesült rajtad. De te most a legboldogabb vagy; mert Isten' szent akarataban megnyugvásod által, halál nélkül nyerted el a mártiromság' hervadhatlan koszoruját. Könyörögj, oh szerelmetes anya! érettem; hogy minden szenvedéseimben állhatatosan Istenben bizzam, Jézus Krisztus, a mi Urunk által. Amen.

Gloriára.

Dicsőség Istennek a magasságban! Dicsérünk téged, oh Istenünk! áldunk, imádunk, magasztalunk téged, oh mennybeli szent Atya! Hálat adunk teneked is, Ur Jézus Krisztus! az örök Atyának egyszülött Fia; Isten' béránya, ki elveszed a világ' bűneit: irgalmazz, kegyelmezz nekünk bűnösöknek.

Collectára.

Örök mindenható Isten, szabadds meg minden szórakozástól; és gerjeszd föl szívemet ájtatosságra; hogy illő tisztelettel vegyek részt a szent mise-áldozatban. Engedd meg azt is, hogy a legbensőbb részvétellel emlékezzem meg Üdvözítőm' fájdalmas anyjáról, kinek szívét a legirtoztatóbb szorongatás fogta el, midőn isteni gyermekét Heródes megakarta öletni. Mély alázattal ajánlom föl neked Isteneim! mindazt az aggodalmat és kint, mellyet a szűz anya szenvedett, midőn Egyiptomba futott; és kérlek, engedd Uram! hadd szabaduljak meg sz. Fiad' anyjának érdemei által, minden lelki és testi bajoktól, a te szent Fiad, a mi Urunk Jézus Krisztus által. Amen.

Evangeliumra.

Dicséret és hálaadás legyen az Atya Istennek azon szeretet- és irgalmasságért, melly által nekünk elküldé a Megváltót. Legyen hála az örök Atya' szent Fiának, ki nekünk az evangeliumban testesülésének, tanításának és csudáinak titkait megtartotta! Hála legyen a Szentléleknek is, ki bennünk a hitnek világosságát meggyújtá; melly által megvilágosítva, Megváltónknak életét, kinszenvedését, keresztfáni halálát, föltámadását és mennybe-menetelét hiszszük és valljuk. Oh teljes Szent-Háromság egy Isten! add kegyelmedet, hogy az evangeliumnak szent és üdvös tanítása szivemben bő gyümölcsöt hozzon. Főkép azért könyörgök, hogy e szent órában szivem háládtosan elismerje mindazon jótéteményeket, mellyeket te nekünk a szent

mise-áldozat által nyújtasz. Oh milly kimondhatlan kegyelem, midőn e szent áldozatban a megöletett isteni bárány' drága vérének érdemeiben részesítettünk! Engedd azért oh édes Istenem! hogy szívem az angyalok' szeretetének lángjától átmelegülvén, méltó legyek egykor a választottakkal együtt azon dicsőítések' ismételésére, mellyekkel az isteni bárány ezen oltáron tiszteltetik.

Oh szent Szűz! milly nagy lehetett anyai szivednek aggodalma, midőn elvesztett Fiadat három napig kerested, míg csak a templomban ismét meg nem találtad. Ezen szenvedéseid által eszközöld ki nekem azt a kegyelmet, hogy ha elég szerencsétlen lennék, Jézust valami nagy véték által elveszteni, azt a legbensőbb bánatnak könyei közt keressem, és üdvösségemre ismét megta-

láljam. Ezt eszközöld ki ugyanazon Jézus Krisztus, a mi Urunk által. Amen.

Fölajánlásra.

Mindenható Ur Isten, áldd meg eme kenyér-, és bor-adományokat, mellyeket a pap itt az oltárnál neked fölajánl; hogy azokat imádsága által a legfőbb és legszentebb áldozattá fölszentelje. Oh áldd meg, Istenem ezen adományokat, hogy Fiadnak legszentebb testévé s vérévé átváltoztassanak; és mi általuk bűneinktől megtisztítva, minden gonosztól megszabadittassunk. Emlékezzél meg egyszersmind oh menyegyei Atya! azon szeretetről, mellyel minket bűnösöket Krisztus Jézus szeretett. Irántunki szeretetből vért izzadt ő az olajfák' hegyén; irántunki szeretetből meghagyta magát fogatni, kötöztetni, s az igazságtalan bi-

rákhoz hurezoltatni; meg hagyta magát ostoroztatni, tövissel koronáztatni, és szegekkel a keresztre feszítettetni! Pedig, oh szeretetnek nagyvolta! irántunki szeretetből szenvedte ő ezt a legkeserűbb, legfájdalmasabb halált a keresztfán!

Oh édes Megváltóm! ismerem én szereteted' nagyságát; de egyszersmind bűneimnek súlyját is. Szánom, bánom minden vétkeimet; és kérlek, fogadd el kegyesen e szent misének áldozatát bűneimnek bocsánatjára.

Oh Mária, fájdalmas anya! bánatos érzéssel emlékezem meg azon rettenetes szempillanatról, melyben a nehéz keresztet vitt kedves Fiaddal összetalálkoztál. Oh milly mélyen sebzé meg ezen látvány érzékeny anyai szivedet; milly sürűen szálltak föl fohászaid a mennyei Atyához; és

milly özönnel folytak könyeid! Oh kesergő szűz anya! részt veszek fájdalmidban, és bámulva imádom Istennek szent akaratját: mert az Isten ruházott föl téged szent erejével. Áldott legyen az Ur mind örökké. Dicsőség az Atyának, Fiunak és Szentléleknek, valamint vala kezdetben, úgy most és mindenkoron. Amen.

Praefatio-, vagy Előszózatra.

Kimondhatlanul nagy és fölséges Ur Isten! imádlak téged mély tisztelettel; mert most kezdődik szeretetednek nagy csudája; s én elismerem mindenhatóságodat és bölcseségedet eme szent titokban, mellynek imádására az ég és föld leborul. Oh mindenható Istenem! erősítsd meg hitemet; hogy ezen áldozatnak, melly most neked bemutatattik, szentségét szívemre vegyem, és ajta-

tosan tiszteljem. Örökkévaló Isten! bizonyára méltó és igazságos, illő és üdvösséges, hogy téged minden angyalok és emberek fönsszóval dicsőítsenek, míg a pap a szent áldozatot bevégzi. Ezért mi itt jelenlevők is hálákat akarunk neked és dicséretet mondani Krisztus Jézusban, a mi Urunkban; megemlékezvén mégis a kesergő anyáról, ki legnagyobb fájdalomban a keresztt alatt állott. Láta ő szeretett Fiát fölfeszítve a keresztre; és hallotta, midőn az haldokló szózáttal mondá: „*Be van teljesítve.*“ Oh Istenem! ezen csudatелjes véres áldozat itt most megújittatik; azért ájtatosan imádjuk mi e titkot, és az egész éggel mondjuk: Szent, szent, szent a seregeknek Ura Istene; teljes az ég és föld a te dicsőségeddel; dicsőség neked a magasságban! Áldott, ki az Ur' nevében jön!

Urfölmutatáskor.

Oh Jézusom! a kenyér' szine alatt jelenlevő Istenem és Üdvözítőm, mély tisztelettel imádlak. Oh Jézusom! légy kegyelmes; oh Jézusom! légy irgalmas; oh Jézusom! bocsásd meg bűneimet, és engedd, hogy kinszenvedésed és halálod' végetlen érdemeiben részesülhessek.

Oh Megváltómnak drága szent vére, melly itt a kehelyben valóságosan jelen van, és a mennyei Atyának föláldoztatik; oh kérlek, tisztítsd meg bűnökkel megfertőztetett lelkemet!

Urfölmutatás után.

Oh édes Jézusom, örök Isten! legmélyebb alázattal imádlak itt téged a kenyér' szine alatt. Te fölséges vagy, és rettenetes; de egyszersmind a legnagyobb irgalmas-

ság: azért kérlek, fordítsd ránk szemeidet, kik itt térdelünk és dicsérünk. Esdekelve kérünk, vitesd ezen drága áldozatot szent angyalaid' kezei által a mennyei Atya' színe elé: hogy ő az által dicsőíttessék, és mi mindnyájan, kik itt az oltáron téged legszentebb testedben és véredben imádunk, minden mennyei áldással és malasztal betöltessünk.

Oh szűz Mária! és ti Jézusnak minden szentei! kik a Kálvária' hegyén jelenvoltatok, és az Isten' fiát a legkinosabb halállal meghalni látátok: itt ugyanazon Jézus van elevenen jelen, és ugyanő ismét föl-áldozza magát vérontás nélkül az ő mennyei Atyjának. Oh jöjjetek, és imádjuk őt e szeretetének, kegyelmének, és irgalmasságának tetteiben. Adjunk ezekért dicséretekkel hálát a mi Urunknak, ki magát bűneink-

ért föláldozta; könyörögjetei neki
oh szentek! hogy áldozatunk kedves
legyen előtte, legszentebb anyjának
érdemei által, ki halálakor a keresztt
alatt állott. Oh Mária! esedezzél ér-
tünk a te szent Fiad Jézus Krisztus-
nál, a mi Urunknál. Amen.

Áldozáskor.

Szűz Mária, kesergő anya! a
keserűségnek milly özöne fogta el
szivedet, midőn kedves Fiad levéte-
tett a keresztről. Soha egy anyai
szív olly gyöngédeden nem szerette
gyermekét, mint te Fiadat szeret-
ted; mert te Jézusban nem csak a
szeretetre legméltóbb fiut, és az em-
berek' legjobbját szeretted, hanem
szeretted ő benne egyszersmind Is-
tenedet. És ezen legszerelmetesebb
Fiad, ezen imádandó isteni Üdvözítő,
élet nélkül feküdt kebeledben! Ah,

milly szivszaggató látvány volt ez! Látni sebekkel rakva a legártatlanabbat; és pedig a bűnösökért, a legkinosabb halállal föláldozva! Kesergő anya! te bizonyára mondhattad: „Oh ti mindnyájan, a kik itt átmentek, nézzétek, van-e fájdalom, mint az én fájdalom!”

Oh legszomorubb anya! mint-hogy Jézus itt az oltáron megújítja isteni engesztelő áldozatát: egyesítsd kérlek, szenvedéseidet, fohászaiddat és könyeidet imádságommal; és magad vidd el bajomat, keservemet, kérelmemet isteni Fiad elé, ki eltemettetésének emlékére most a papnak szívébe betér. Oh vajha méltó volnék a pappal együtt részesülni Jézusnak szent testében! Minthogy pedig e kegyelemre egészen méltatlan vagyok, kérd te, oh kegyes anya! isteni Fia-d, hogy lelkiképen jöjjön hozzám,

és megszenteljen ; hogy első szent áldozásomkor őt igazán méltón és ájtatosan vegyem magamhoz, és hogy az ő szent testének vétele által minden jóban megerősíthessem, ugyanazon Jézus Krisztus, a te Fiad, a mi Urunk által. Amen.

A szent mise' végére.

Örök mindenható Isten! fogadd kedvesen ezt a szent áldozatot, melyet a pap az oltáron bemutatott ; és engedd, hogy legyen ez engesztelő áldozatul bűneim' bocsánatjára! És mivel e szent mise alatt, oh szűz anya! szomoruságodról és szenvedésedről is megemlékeztem, könyörögj érettem; hogy szent életednek utánözása által olly hívő legyek a földön, mint te valál, és hogy olly béketü-
réssel, olly nyugodtan vállaljam el Isten' kezéből minden szenvedései-

met és bajaimat, mint te azokat elvállaltad. Főkép pedig azért esedez-zél érettem, oh szent Szűz! hogy boldog legyen kimulásom' órája, s oltalmad alatt bemehessek az örökké-tartó életbe, Jézus Krisztus, a mi Urunk által. Amen.

Áldásra.

Oh végetlen jóságu Isten! áldj meg mindenható atyai kezeddél élettemnek minden viszonyaiban, a mint megáldád Fiadnak szűz anyját szenvedéseiben; hogy minden bajaim közt teljesen megnyugodjam szent akaratodban!

Háladá s.

Oh kegyes Megváltóm, Krisztus Jézus! teljes szivemből hálát mondok neked, a keresztfán érettem szenvedett halálodért, mellynek em-

léke az oltáron most megújított. Töredelmes szívvel imádkoztam e szent áldozat alatt, és részvéttel emlékeztem meg szűz anyádnak szenvedéseiről. Oh édes Jézus! engedd azért, hogy szenvedései és szomorúsága által bajaimban vigasztalást találjak.

Oh Jézusnak kesergő anyja! te sirva állottál a keresztnél; és haldokló Fiadnak minden szava, minden sohajtása, tör gyanánt járta át anyai szivedet. Ezen szenvedéseknél fogva kérlek, légy mindenkor jó anyám és segítőm; különösen mostani bajomban segíts, mellyben Isten után hozzád folyamodom. Oh emlékezzél meg e szent áldozatról, melyet most tiszteletedre Istennek ajánlottam. Emlékezzél meg egyszerű szeretetemről, mellyel irántad viseltetem, és légy közben-

járom szent Fiad Jézus -, a mi Urunk -
és Istenünknel. Amen.

XI.

Reggeli imádságok.

Mennynek és földnek teremője,
mennyei Atyám! im, e reggeli órá-
ban, mellyben szent nevedet szám-
talan teremtmények dicsőítik, sohaj-
tozva emelem hozzád szívemet, hogy
gyarló tehetségem szerint imádjalak,
és e napnak zsengejét neked szentel-
vén, mint megtartómat magasztal-
jalak.

Imádvá hálát adok neked, oh
nagy Isten! hogy ez éjjel megtar-
tottál, és e mai napot rám virradni
engedted; de mivel tudom, hogy azt
szent nevednek tiszteletére, lelkem'
üdvösségére, s felebarátom' boldogi-
tására kell forditanom: nyujtsd szent

kegyelmedet a jónak gyakorlására, a rossznak kerülésére; s ha mégis gyarló ember létemre kitérnék azon ösvényről, melly hozzád vezet, terjeszd ki karjaidat, hogy kiszabaduljak az örvényből, elkeseredve bánjam meg botlásomat, és kegyelmet találjak ismét szent színed előtt.

Istenem! szent oltárodra teszem le most bánkódó szívemet; ne engedd, hogy azt a világnak mulandóságai olly vigságra derítsék, melly szent parancsolatiddal ellenkezik. Te légy ma vezérem mindenekben. Ne engedd, hogy a szerencse bennem fölfuvalkodást okozzon, a nyomorúság elnyomjon, és e miatt elvesztvén a bizodalmat és reménységet, megfelejtkेzzem rólad, ki mindene-
ket bölcsen tudsz elintézni, s készen állasz mindenkor segítségünkre. Légy tanácslóm a kétes esetekben, buzdi-

tóm kötelességeimnek teljesítésében: hogy azt tegyem, azt válasszam, mi legjobb, és leghasznosabb; hogy eltöltvén életben jóvoltodból e napot is, ne piruljak este énmagam előtt, hanem nyugodt lelkiismerettel várjam lankadt szemeimre a jőtevő álmod.

Esedezem e reggeli órában szeretett (szülőimért, gyermekeimért,) atyámfiaiért és jó barátimért, sőt ellenségeimért is; öntsd ki reájok áldásidnak bőséget, és ha van szenvedő, beteg és haldokló köztük, tekintsd rá irgalmasan; és hadd éreznie, hogy jó atya vagy.

Ne tagadd meg azoktól is irgalmadat, a kik rólad és semmiségökről megfeledkezvén, átallanak, vagy nem akarnak neked térdet hajtani, parancsolataid szerint élni, és azon malasztért esdekleni, melly őket a jó

utra téríthetné; hanem küldd hozzájuk Szentlelkedet, a ki őket megvilágosítsa, és téged, mint mindenható Istent és kegyes atyát, velök megismerlessen.

Könyörülj az egész emberi-nemen; legyen e nap az üdvösségnek napja mindazoknak, kiket szent Fiad, halála által megváltott. Engedd, hogy ma jobbuljon a bűnös, béküljön az ellenség, viduljon a szomorú, segittessék az ügyefogyott, enyhüljön a beteg, és muljék ki boldogul a haldokló.

Élő Istennek Fia, édes Jézus! mivel szent vérednek végetlen ára csak úgy hasznos énnekem, ha a testi kívánságok, az ördög' incselkedése, és a világ' gyönyörűségei isteni törvényed' megszegésére el nem ragadnak: nyujtsd ki gyarlóságomnak gyámolítására mindenható ke-

zedet, s állj mellettem; nehogy ezen ellenségimmel küszködván, meggyőzettessem, és szent vérednek megbecsülhetetlen ára rám nézve sikertelen legyen.

Üdvöz légy Megváltónk' szent anyja, szűz Mária! ki méltónak találattál arra, hogy szüljed az elveszett világnak szabadítóját; ma, minden nap, és utolsó leheletemnek idején különös őrizeted alá ajánlom lelkemet, testemet és mindenemet; nyerd meg szent Fiadtól hathatós esedezésed által azon malasztot, melly által a keresztény jámborság' útján járván, úgy töltssem el e mai napot, hogy pirulás nélkül ébredhessek föl a holnapira.

Te is Istennek angyala,
Kinek hiv őrzése alá
Teremtöm' rendeléséből
Bizattam születésemtől:

Mellettem állj, ma látogass,
Őrizz, vezérelj s támogass. Amen.

Magasztalja az Atyát, a Fiut és
a Szentlelket az egész föld; és dicső-
itse minden teremtmény ma, és mind
örökön örökké. Amén.

A hivek' lelkei Isten' irgalmas-
ságából békeségben nyugodjanak.
Amen.

XII.

Estvéli imádságok.

Minden teremtménytől imádandó
nagy Isten! kinek szemei ez egész
nap rám nyitva valának! oh milly
számtalan okaim vannak, ennek al-
konyodtával, ájtatos buzgólkodáson
által hozzád fordulni; ki jóvoltodat
ma olly sokféleképen éreztetted ve-
lem. Te adál ma egészséget, életet,
eledelt és erőt kötelességem' teljesi-
tésére. Te őriztél, oh jó Isten! kü-

lönféle észrevehetlen testi és lelki veszedelmek ellen, és mint jó atya gondoskodtál ma is felőlem. De mikép háláltam meg ezt neked, oh uram és Istenem? Ma is vétkeztem az ég ellen és te ellened, s érdemessé tettem magamat haragodra és büntetésedre. Elborít a szégyen és félelem, ha meggondolom, mikép feledkeztem meg egészen azon reggeli föltételemről, hogy e napot szent parancsolatid' követésére szentelni, s egészen lelkem' üdvösségének keresésére akarom fordítani. Jaj nekem, ha isteni igazságod szerint bánsz velem! De véghetetlen irgalmasságodhoz, s atyai kegyességedhez folyamodom epedő, alázatos szívvvel; minden mai bűneimnek bocsánatát kérén tőled. Oh bocsáss meg, és könyörülj rajtam, Atyám! Adj időt és kegyelmet; bogy bűneim' lánczaitól

megszabadulhassak, és ezután isteni akaratom szerint élhessek. Ezen legnagyobb jóvoltodért esedezem a te szent Fiadnak, a mi közbenjárónknak, Krisztus Jézusnak érdemei által. Amen.

Mi Atyánk. Üdvöz légy.

Könyörgök még mindenható fölségednek, hogy őrizz meg ez éjjel engemet, hozzám tartozandóimat, és mindenkit, leginkább pedig a nyomorusággal küszködőket: isteni gondviselésed örködjék minden teremtményeid fölött; és hogy ha az volna isteni akaratom, hogy többé ez éjjeli álmomból föl ne ébredjek, oh adjad akkor, hogy előtted, mint igaz bíróm előtt, irgalmasságot találjak, és vedd kegyelmedbe, s kezeidbe most felajánlott lelkemet. Ha pedig isteni bölcseségednek és jóságodnak tetszik engem még tovább is e földi életben

megtartani, engedd kérlek, hogy életemnek hátralevő napjait egyedül tiszteletedre, és lelkem' üdvösségére szentelhessem. Ezért könyörgök neked a te szent Fiad Jézus Krisztus által. Amen.

Oh Istennek szent anyja, boldogságos szűz Mária! Isten utáni legfőbb reményem, oh őrző angyalom, és minden dicsőült szentek! esedezzetek érettem és minden élő hievékért: hogy ez éjjel nyugodván, holnap nagyobb erővel és készséggel Istennek szolgálhassunk, és valaha veletek együtt az örökkévalóságban vigadhassunk. Oh mennyei Atyám! legyen mind ma, mind halálom' óráján utolsó szavam: *„Atyám! kezeidbe ajánlom lelkemet.”* Amen.

TARTALOM.

	<i>Lap.</i>
I. A boldogságos szüz Máriának szep- lőtelen sz. szivéről nevezett társulat' eredete	3
II. A társulatnak engedett bucsúk	9
III. A társulat' célja	11
IV. A társulat' szabályai	12
V. Társulatbai föl vétel	17
VI. Sz. fogadás a társaságba lépéskor....	18
VII. Sz. Bernárd' imádsága	20
VIII. Esteli ajtatosság minden vasárnapon	21
Lorettói litánia	22
Imádság egy vagy több ajánlottért ..	29
 Énekek :	
1. Oh Mária, drága név	31
II. Nyujtsd ki mennyből, oh sz. anya	32
III. Üdvöz légy életnek fája	34
IV. Kegyes anyánk ! ki dicsérhet	35

IX. A' társulat' lelki gyümölcsei.....	37
X. Mise-imádságok.....	74
XI. Reggeli imádságok	91
XII. Estvéli imádságok....	96

